

Hoop, dwars door de jeuk heen

Uit pijn kan iets moois groeien. Die ervaring had Marina de Haan: in een zwarte periode hielp het dichten haar. Nu brengt ze haar gedichten uit.

Jaren was het weg, maar ruim een jaar geleden vlamde het ineens weer op, heftiger dan ooit: eczeem. Bijna iedere nacht werd Marina de Haan (31) wakker met een gekmakende jeuk over haar hele lichaam. Het voelde alsof ze gevangenzat in haar eigen lichaam, helemaal toen de dermatologen geen oorzaak en geen blijvende oplossing wisten te vinden. Als de aanvallen heftig worden, krijgt ze stootkuren prednison. Maar er is niets wat blijvend helpt.

Wanhopig

“Juist op die nachtelijke momenten vielen er vaak bepaalde zinnen in mijn gedachten,” vertelt Marina. Het gaat momenteel wat beter met haar eczeem, misschien omdat ze verhuisd is uit haar oude, Haarlemse appartement – wellicht was het vocht of de schimmel daar een oorzaak. Maar zeker weten doet ze het nog steeds niet. “Als ik ’s nachts wakker werd met die gekmakende jeuk, focuste ik me op die zinnen en woorden in plaats van op de jeuk, met een laptop op schoot. Als ik de volgende ochtend wakker werd, en mijn eigen gedichten teruglas, werd ik vaak positief verrast: heb ik dit geschreven?” Als je de gedichten leest, valt op dat ze nogal eens in het duister beginnen, maar positief eindigen. “Dichtend ging ik op zoek naar hoop, dwars door de jeuk heen. Ik voelde me wanhopig en hopeloos, terwijl ik goed wist dat God hoop biedt. Maar waar is die troost en kracht als ik me zo slecht voel? Die zoektocht probeerde ik in woorden te vangen. En juist als je voor je gevoel op de grond ligt, heb ik ervaren dat God daar is met Zijn armen. Hij geneest mij niet, maar trekt me wel door die momenten heen.”

Zoete liefde

Marina hoopt met haar gedichten mensen

BEELD: HIND MARI

te inspireren die ook door een moeilijke periode heen gaan. “Als ik gek werd van de jeuk, was het moeilijk om perspectief te houden. Zoals het dichten mij hielp, hoop ik dat de gedichten anderen helpen.” Want, ontdekte ze, de ziekte heeft haar niet alleen gedichten gegeven. “Ik ben er een wijzere vrouw van geworden, geloof ik. Vroeger kon ik me drukker maken, nu heb ik een bepaalde rust gekregen. En ik ben met meer urgentie gaan leven. Je weet niet wat er de volgende dag gebeurt, dus waarom zou je niet alles uit het leven halen? Ik heb mijn vaste contract opgezegd omdat ik dingen wil doen die in mijn hart zitten; een boek schrijven, of de wereld wat mooier maken met Zoete Liefde. Daarmee kun je een kaart vol zoete woorden naar een ander sturen. Heerlijk toch, een kaartje krijgen?”

En genezing? “Ik heb niet getwijfeld aan God, ik geloof dat Hij kan en wil genezen. Alleen was het moeilijk om te beseffen dat dit wellicht niet zou gebeuren. Veel mensen in mijn omgeving zeiden: ‘God gaat genezen.’ Maar ik heb juist in de strijd en in de diepte Zijn troost ervaren.”

W Kijk voor voorbeelden van gedichten en meer informatie op Marinadehaan.nl

De storm op z'n donkerst

De storm op z'n donkerst
Drijven je gedachten in het nauw
Je angsten komen aan de oppervlakte
Maar niemand is zo sterk, zo trouw
Als Hij die was en is en komen zal